Raspravljali su se Adem i Musa, pa Musa reče Ademu: - O Ademe, ti si naš otac, ogriješio si nas i tvojom zaslugom smo izbačeni iz Dženneta. A Adem mu odgovori: 'O Musa, Allah te odlikovao svojim govorom, i napisao ti Svojom rukom, zar me koriš za nešto što mi je Uzvišeni Allah predestinirao i odredio i prije nego me je stvorio za četrdeset godina? Tako je Adem nadgovorio Musaa, i tako je Adem nadgovorio Musaa.

Ebu Hurejre, r.a., prenosi da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: "Raspravljali su se Adem i Musa, pa Musa reče Ademu: 'O Ademe, ti si naš otac, razočarao si nas, i tvojom smo greškom izvedeni iz dženneta.' Adem mu odgovori: 'O Musa, Allah te je odlikovao Svojim govorom i napisao ti objavu Svojom rukom, zar me koriš za nešto što mi je Uzvišeni Allah odredio na četrdeset godina prije nego što me je stvorio?' Tako je Adem pobijedio u preprici Musaa! Tako je Adem pobijedio u prepirci Musaa."
[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Riječi: "Raspravljali su se Adem i Musa", neka je na njih dvojicu Božiji spas, tj. svaki od njih dvojice iznio je svoje argumente drugome. Moguće je da se desilo nakon što je Musa umro, ili se njihov susret desio u snovima, a snovi poslanika su vid objave. Iako ne možemo da odgonetnemo suštinu ovog događaja, moramo u njega vjerovati. Riječi: "...pa Musa reče Ademu: 'O Ademe, ti si naš otac, razočarao si nas, i tvojom smo greškom izvedeni iz dženneta'" znače: bio si uzrok naše pogreške i našeg zavođenja od šejtana tvojom greškom na osnovu koje si izveden iz dženneta, tako da smo i podložni šejtanskom zavođenju. Riječi: "Adem mu odgovori: 'O Musa, Allah te je odlikovao Svojim govorom i napisao ti objavu Svojom rukom, zar me koriš za nešto što mi je Uzvišeni Allah odredio na četrdeset godina prije nego što me je stvorio?'" znače: Musa, Uzvišeni Allah te je odabrao da direktno možeš slušati Njegov govor (to je slučaj samo sa Musaom, jer Uzvišeni Allah razgovarao je jedino sa njim direktno, bez posrednika), i On ti je Tevrat Svojom rukom napisao (mi moramo vjerovati u to bez određivanja kako je to bilo, bez iskrivljavanja ili materijaliziranja), dakle, Musa, zar me koriš zbog nečeg što mi je Uzvišeni Allah odredio i zapisao u Ploči pomno čuvanoj, kao i u svicima Tevrata i njenim stranicama i prije nego što me je stvorio. Riječi: "Tako je Adem pobijedio u prepirci Musaa", tj. pobijedio ga svojim argumentom, a dokaz Adema protiv Musaa ogleda se u tome što je Uzvišeni Allah znao da će Adem izaći iz dženneta i nastaniti se na Zemlji, pa kako da se poništi znanje Uzvišenog Allaha. Naime, ono što Allah odredi ne

može se promijeniti ni spriječiti. Ipak, kaderom, sudbinom, ne može se opravdati greška što se još nije desila, jer je čovjeku naređena pokornost i ostavljanje griješenja. Božiji rob ne zna ono što mu je određeno sve dok se ne desi, pa kada se desi i kada više ne postoji mogućnost da se to izbjegne, onda se pokori odredbi i kaže: "Božija odredba! On čini šta hoće", tražeći oprost za grijehe. Iz ovoga se razumije da je Adem pobijedio argumentom Musaa, koji je htio ukoriti Adema na osnovu toga što je bio uzrokom nesreće svojim potomcima. Adem je dokazao da je ova nesreća određena te da se morala desiti, ma čijim uzrokom, tj. da je to Božije davanje. Čovjek nije oslobođen greške niti odgovornosti za nju zbog toga što je istu tu grešku počinio na temelju kadera.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/8317